

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:

◆ ПОШТА НА СЕЛІ
ПРАЦЮВАТИМЕ ПО-НОВОМУ
Стор. 2

◆ НАПОВНЕНЕ
СЕНСОМ ЖИТТЯ
Стор. 3

Громадська ФУНДАЦІЯ

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 79–80 (13884-13885), 16 ЖОВТНЯ 2020 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Київщині пропонують Стратегію розвитку

Заради такого успіху командою Олександра Дубінського та партії «Слуга Народу» на Київщині підготовлено Стратегію розвитку Київської області на 2020–2027 роки. Вона передбачає вирішення проблем екології, транспорту, безпеки та багато іншого. Зокрема, збільшення середньої зарплати в регіоні до більш ніж 15 тис. грн, зменшення безробіття – на третину, зростання валового продукту Київщини – до 130% від середнього по країні. На цілі розвитку планується залучати фінансування з різноманітних джерел, лише з держбюджету – близько 3 млрд грн на рік.

ЕКОЛОГІЯ

Кількість стихійних звалищ постійно зростає, забруднюються річки та ґрутові води, і вже в недалекому майбутньому постане питання, де взяти воду, придатну для споживання. Вирішувати проблему будуть сучасні сміттєпереробні комплекси, які перетворять отруту на вторинну сировину.

ЛОГІСТИКА

Стратегія 2020–2027 передбачає будівництво київської обхідної дороги, що дозволить перевідправлювати транспортні потоки за більш зручними для всіх маршрутами. Також команда Олександра Дубінського пропонує створення нових пасажирських маршрутів між населеними пунктами області з використанням електротранспорту, а на існуючих – поступово замінювати старі автобуси та маршрутки. Це дозволить знизити вартість проїзду для громадян, а також

позитивно вплине на екологію регіону. Також є плани створити новий міжнародний аеропорт на території області.

БЕЗПЕКА

Запобігти злочинам буде інтегрована система відеоспостереження та аналітики. Вона дозволить не лише вчасно отримувати якісну інформацію в реальному часі, а й безпосередньо впливатиме на безпеку громадян, профілактику та ефективність протидії злочинам.

ДОХОДИ

Підтримка бізнесу має забезпечити зростання доходів робітників та збільшення кількості робочих місць у регіоні. Ставка – на перспективні інноваційні проекти. Зокрема, створення на Київщині регіонального інноваційного центру в таких галузях, як біомедицина та сільське господарство. Це перші «точки зростання» – надалі їх буде більше.

Іван КОЛОДІЙ

Виконком вирішив

Місто виділяє кошти дітям-сиротам воїнів, які віддали життя за Україну

Під час свого позачергового засідання члени виконавчого комітету затвердили Положення про виплату до Дня захисника України матеріальної допомоги міської ради дітям, батько/маті яких (військовослужбовці, особи, які перебували у складі добровольчих формувань або інших утворених відповідно до законів України військових формувань) загинули (пропали безвісти) під час участі в антiterористичній операції (операції об'єднаних сил) або померли внаслідок захворювання, поранення, контузії чи каліцтва, отриманих у зоні АТО (ООС) під час виконання службового обов'язку щодо захисту Батьківщини, а також членам сімей загиблого (померлого) учасника АТО (ООС), які є учнями, студентами, які навчаються за денною формою навчання в закладах професійної (професійно-технічної) та вищої освіти на період навчання, але не більше ніж до досягнення 23-річного віку.

Формуватиме перелік осіб для виплати матеріальної допомоги, уточнює офіційний сайт міської ради, управління соціального захисту населення на підставі даних, що містяться в Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги.

Безпосередньо виплати здійснюватиме управління освіти і науки за рахунок коштів місцевого бюджету щорічно та одноразово з нагоди Дня захисника України у розмірі 5 тисяч гривень.

Боротьба з коронавірусом: куди пішли бюджетні гроші

За час пандемії на запобігання та ліквідацію надзвичайної ситуації, пов'язаної з коронавірусом, було спрямовано 32 518 758 грн з МІСЦЕВОГО БЮДЖЕТУ. Про те, куди саме пішли ці кошти, – у наведеному нижче стислому звіті.

Управління охорони здоров'я Білої Церкви:

- ✓ медикаменти – 5 740 356 грн,
- ✓ обладнання – 5 000 000 грн,
- ✓ засоби захисту – 1 602 000 грн.

КНП БМР Міська лікарня №1:

- ✓ розводка кисню – 259 000 грн,
- ✓ медичне обладнання – 412 000 грн,
- ✓ доплати медперсоналу – 250 000 грн.

КНП БМР Міська лікарня №3:

- ✓ медикаменти – 2 580 766 грн,
- ✓ ПЛР-аналізатор – 2 067 310 грн,
- ✓ медичне обладнання – 184 400 грн,
- ✓ система забезпечення киснем – 1 875 700 грн,
- ✓ доплати медперсоналу – 322 390 грн,
- ✓ харчування медперсоналу – 34 300 грн,
- ✓ бензин – 143 434 грн.

КНП БМР Пологовий будинок:

- ✓ обладнання – 3 722 800 грн,
- ✓ доплати персоналу – 9 267 грн,
- ✓ харчування медперсоналу – 14 700 грн.

КНП БМР МЦ ПМСД №1:

- ✓ обладнання – 580 400 грн,
- ✓ бензин – 26 100 грн.

КНП БМР МЦ ПМСД №2:

- ✓ обладнання – 40 900 грн,
- ✓ бензин – 26 100 грн.

Паталогоанатомічне бюро:

- ✓ доплати персоналу – 813 652 грн.

Управління соціального захисту:

- ✓ оплата тестування працівників – 210 000 грн.

Територіальний центр надання послуг:

- ✓ доплати працівникам – 1 796 003 грн,
- ✓ продуктові набори для одиноких – 185 000 грн.

Департамент житлово-комунального господарства:

- ✓ знезараження місць загального користування, зупинок транспорту, придбання засобів індивідуального захисту, антисептиків – 4 190 100 грн.
- ✓ інформаційні заходи – 327 080 грн.

Управління надзвичайних ситуацій:

- ✓ засоби захисту – 105 000 грн.

ВСЬОГО на фінансування галузі охорони здоров'я за 2020 рік було виділено 129 730 800 грн.

МІСТО ПІКЛУЄТЬСЯ ПРО ВАС І ВАШЕ ЗДОРОВ'Я.

Прес-служба Білоцерківської міської ради

**ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА –
ЗА ЖИТТЯ**

БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА – ЗА ЖИТТЯ»

Шановні білоцерківці

Ми не мрійники, хоча мрія є в кожного з нас. Ми – команда людей, які в житті усього досягли власними силами і наполегливою працею. Ми знаємо, що лише цілеспрямованість та робота над собою приведе нас до очікуваного результату. Ми, тільки ми, особисто, будуємо своє щастя і свою долю.

Поруч із нами завжди є люди, яких ми цінуємо, поважаємо, любимо, з якими живемо в одному будинку, їздимо в

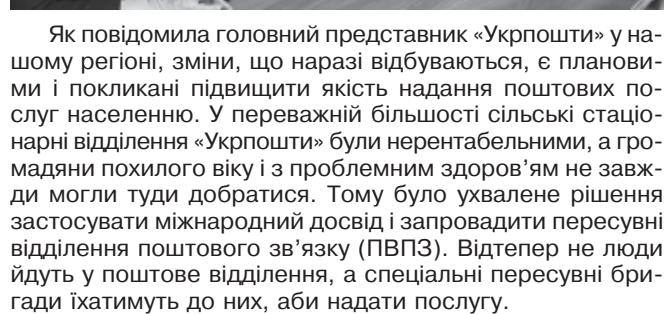
одному транспорті, з якими разом працюємо та навіть просто спілкуємось. Вони – частина нашого життя, а ми – частина їхнього. І як би ми не намагались відсторонитися одне від одного – наші долі все одно будуть переплітатись. І нам доведеться ухвалювати спільні рішення та знаходити компроміс.

І саме в нашої команди є бажання та можливість зробити світ навколо нас кращим, безпечнішим і захищеним Законом.

Ми віримо у вашу підтримку, земляки! Приєднуйтесь!

Якими будуть поштові послуги для сільських жителів?

З 1 жовтня 2020 року в селах Білоцерківщини з населенням до 2000 осіб перестали працювати стаціонарні відділення «Укрпошти». Це викликало хвилю нерозуміння, а як наслідок – і негативу серед мешканців району. Чому закрили поштові відділення і як надалі будуть надаватися послуги населенню? Такі запитання голові Білоцерківської районної державної адміністрації Людмилі МЕРЗЛЮК ставили ледь не у кожному населеному пункті. Аби зрозуміти стан справ і перспективи надання якісних поштових послуг жителям Білоцерківщини, керівник району зустрілася з начальником центру поштового зв’язку м. Білої Церкви Майєю ЦИГРИК.

Як повідомила головний представник «Укрпошти» у нашому регіоні, зміни, що наразі відбуваються, є плановими і покликані підвищити якість надання поштових послуг населенню. У переважній більшості сільські стаціонарні відділення «Укрпошти» були нерентабельними, а громадяни похилої віку і з проблемним здоров’ям не завжди могли туди добрatisя. Тому було ухвалене рішення застосувати міжнародний досвід і запровадити пересувні відділення поштового зв’язку (ПВПЗ). Відтепер не люди йдуть у поштове відділення, а спеціальні пересувні бригади їхатимуть до них, аби надати послугу.

Такі поштові бригади, як пілотний проект у межах реформування «Укрпошти», працюють уже два роки на Чернігівщині. Зрозуміло, що спочатку, як і у нас, новації були сприйняті з озорогою, проте проект повністю виправдав себе, і цьогоріч ще 6 областей, серед яких і Київська, долучилися до реформи.

Як працюватимуть пересувні відділення поштового зв’язку? Бригада у складі трьох працівників: начальника, листоноші та водія, на спеціально обладнаному автомобілі за стислим графіком буде працювати від 2 до 4 годин (в залежності від кількості населення) у всіх населених пунктах району. Навіть тих, де ніколи не було стаціонарного відділення. Начальник бригади за погодженням з головою сільської ради, а в подальшому – зі старостою, прийматиме відвідувачів у спеціально відведеному приміщенні (це може бути колишнє відділення «Укрпошти» або будь-яка інша кімната) і надаватиме весь спектр послуг, а листоноша і водій у цей час розвозитимуть адресатам листи, посилки й бандеролі, газети та журнали, пенсію тощо. При цьому вони матимуть можливість приймати комунальні платежі відома.

Загалом пересувні відділення поштового зв’язку будуть надавати такі послуги:

- ✓ приймання та видача листів, бандеролей, посилок до 30 кг, міжнародних відправлень;
- ✓ оплата комунальних послуг, виплата пенсій, соц-

допомог, поповнення рахунка мобільного телефона, оплата платежів за кредитами, приймання й виплата поштових переказів, страхування та інші платежі;

- ✓ продаж поштової продукції (конверти, марки, пакування);
- ✓ передплата й доставка періодики;
- ✓ доставка рахунків, рекламної та/або інформаційної продукції;
- ✓ доставка ліків, продаж товарів (бакалія, побутова хімія, одяг тощо).

Таким чином, 100% сучасних послуг стануть доступними навіть у найвіддаленіших куточках району.

Звичайно, що реформа «Укрпошти», як і будь-які зміни, стикається із певним спротивом. За словами Майї Цигрик, підтримка є там, де сільські голови розуміють і допомагають. Проблем поки що чимало. У першу чергу – з невідповідністю адрес. На переконання начальника центру поштового зв’язку, це недоопрацювання місцевої влади. Як бригаді вчасно доставити кореспонденцію або платіжну квитанцію, якщо вулиці й будинки не мають вивісків або ж зберігають старі назви чи неіснуючу нумерацію? Ситуацію ускладнює ще й той факт, що значна частина колишніх працівників поштових відділень (а вони зазвичай були місцеві) відмовилася працювати у новій структурі. Проте Майя Цигрик вірить у те, що найближчим часом усі проблемні питання вирішаться і жителі Білоцерківщини будуть задоволені діяльністю пересувних відділень поштового зв’язку.

На запитання Людмили Мерзлюк: «Як діяти, якщо жителі сіл будуть невдоволені якістю наданих послуг?», Майя Цигрик відповіла, що на кожному автомобілі ПВПЗ вказано номер телефона «гарячої лінії», зателефонувавши за яким споживачі зможуть залишити звернення.

Отож, сподіваємося, що реформа «Укрпошти» невдовзі даст позитивні результати і жителі Білоцерківського району радітимуть запровадженим змінам.

Тетяна МИКОЛАЄНКО

Особливості голосування на виборчій дільниці за місцем перебування

Ви маєте право голосувати за місцем перебування (вдома, в лікарні в межах свого територіального виборчого округу і т. д.), якщо:

- Ви постійно **не здатні самостійно пересуватися** (ПНСП), і в державному реєстрі виборців є відповідна відмітка (ПНСП);

- Ви **тимчасово не здатні самостійно пересуватися** через стан здоров’я і маєте підтверджену медичну довідку.

Якщо Ви не маєте відмітки ПНСП і плануєте голосувати на дільниці – приходьте з паспортом чи тимчасовим посвідченням громадянина України на свою виборчу дільницю 25 жовтня з 8.00 до 20.00.

Якщо Ви маєте відміту ПНСП, але хочете проголосувати на дільниці – до 12.00 24 жовтня 2020 року подайте до дільничної виборчої комісії особисто, поштою або через інших осіб заяву про бажання проголосувати на дільниці.

Якщо Ви маєте відміту ПНСП і плануєте голосувати за місцем перебування – у день голосування чекайте членів виборчої комісії вдома. Не пізніше ніж за 10 днів до дня голосування Вам має надійти іменне запрошення з повідомленням, що Вам буде надана можливість проголосувати за місцем перебування.

Якщо у Вас немає відмітки ПНСП, але Ви не можете прийти на виборчу дільницю у зв’язку з інвалідністю, за віком чи станом здоров’я – подайте до дільничної виборчої комісії поштою або через інших осіб заяву з проханням забезпечити голосування за місцем перебування та довідку медичної установи про стан здоров’я не пізніше 20.00 23 жовтня 2020 року.

Якщо у Вас є медичні документи, які підтверджують постійну нездатність пересуватися самостійно, але в Державному реєстрі виборців відсутні відмітка ПНСП, зверніться до органу ведення Державного реєстру виборців для зміни Ваших персональних даних з копією цих документів. Подайте заяву в електронному або паперовому вигляді **не пізніше ніж 20 жовтня 2020 року**.

Якщо іменне запрошення про час і місце голосування не прийшло, зверніться до дільничної виборчої комісії або безпосередньо до органу ведення Державного реєстру виборців із заявою про уточнення попереднього списку виборців **не пізніше 20 жовтня 2020 року**.

Нагадуємо – якщо Вам необхідна юридична порада, звертайтесь за безоплатною юридичною консультацією до одного з центрів або бюро правової допомоги, адреси та номери телефонів яких можна знайти на сайті системи безоплатної правової допомоги за адресою: <https://legalaid.gov.ua/>.

Правову консультацію можна також отримати за безкоштовним номером системи БВПД 0-800-213-103.

**Регіональний центр з надання безплатної
вторинної правової допомоги у Київській області**

Партія «ЗА МАЙБУТНЄ» впевнено продовжує нарощувати відсоток прихильників – дані соціологічної групи «Рейтинг»

ПРОТЯГОМ ОСТАНЬОГО ТИЖНЯ П'ЯТИРКА ПАРТІЙ-ЛІДЕРІВ МІСЦЕВИХ ВИБОРІВ НЕ ЗМІНИЛАСЯ. ПРИ ЦЬОМУ ВІДБУЛОСЯ ПАДІННЯ РЕЙТИНГУ «БАТЬКІВЩИНИ» ТА СУТТЕВО ПРОДОВЖУЄ НАРОЩУВАТИ ВІДСТОК ПРИХИЛЬНИКІВ ПАРТІЯ «ЗА МАЙБУТНЄ», ЯКА ВЖЕ ВПРИТУЛ НАБЛИЗИЛАСЯ ДО ЧЕТВЕРТОГО МІСЦЯ. ПРО ЦЕ ЙДЕТЬСЯ В ДОСЛІДЖЕННІ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ГРУПИ «РЕЙТИНГ», ПРОВЕДЕНОМУ 4-7 ЖОВТНЯ.

■ Так, на першому місці залишається партія «Слуга народу», за яку готові проголосувати 17,2% з тих, хо визначився і збирається голосувати. ОПЗЖ має 12,6% підтримки, а за «Європейську Солідарність» готові проголосувати 11,7% респондентів.

■ У межах статистичної похибки і з практично однаковим показником розташувалися в п'ятірці лідерів «Батьківщина» – 7,5% і «ЗА МАЙБУТНЄ» – 7,2%.

■ Інші партії, згідно з дослідженням, не долають 5-відсоткового бар'єра.

■ Дослідження проводилося серед населення України віком від 18 років у всіх областях, крім тимчасово окупованих територій Криму та Донбасу. Вибірка репрезентативна за віком, статтю і типом поселення.

■ Вибіркова сукупність: 5000 респондентів. Метод опитування: CATI (computer-assistedtelephoneinterviews – телефонні інтерв'ю з використанням комп'ютера на основі випадкової вибірки мобільних телефонних номерів). Помилка репрезентативності дослідження: не більше 1,4%. Термін проведення: 4-7 жовтня 2020 р.

За даними соцгрупи «Рейтинг»

І життя наповнюється сенсом

Коли із небесних, прополосканих осінню ситечок починають сіятися благодатні дощі, коли світ із тісних обіймів фестивального буяння, звучання, кольорової переваги зеленого перетворюється в прозоро-ліричний, замислений, позначеній золотим багрянцем, мимоволі помічаєш і швидко-плинність життя, і якусь нашу затяту зосередженість на безглазих дрібницях, і суетність, марноту власних днів.

Раптом хочеться бодай з розмовою, спілкуванням податися до тих, хо ані восени, ані будь-якої іншої пори року не тільки не рефлексує з приводу наповненості життя високими сенсами, а й щедро, мудро, професійно дарує їх людям справді золотого віку. Якщо вже молодших наздоганяють думки щодо своєї потрібності в цьому божевільному, прагматичному світі, то старшим вони знайомі й поготів. Та й формальний привід завітати до наших друзів із Територіального центру надання соціальних послуг ім. Петера Новотні у нас був: саме цієї пори суспільство відзначає Міжнародний день людей похилого віку та День ветерана. А Терцентр – ще й рік відтоді, як було відкрито його філію на вулиці Василя Стуса, 34.

Як завжди, нас гостинно зустріла господиня установи **Ірина Дога**. Не важко поміти: коли вона починає говорити про своїх клієнтів, навіть голос лагіднішає. Тож Ірина Пантелеївна наголошує на вдячності тим людям, які будували, творили наше місто до нас. Бо саме завдяки їм ми набираємося мудрості, можемо отримати від них гарну пораду, вони передають нам народні традиції. Маємо пишатися, що можемо переймати в цих людей безцінний життєвий і професійний досвід.

«Вони приходять до нас, як діти – вони тебе обіймають, раді спілкуванню, хочуть, щоб на них звернули увагу, прагнуть проявити свої вміння й таланти... Є такі клієнти, які приходять за одним напрямком, а потім розуміють, що і від того загорілись очі, і ще – від того... Ми відкриваємо Центр о п'ятій, а нас просять ще трішки попрацювати. Є й такі клієнти, які розриваються між дітьми, внуками й нами. Але це ж добре – це означає, що люди живуть повноцінним життям! – розповідає директорка. – Ми часто із заедрістю говоримо про зарубіжних пенсіонерів, у яких є можливості поїхати в подорож, посидіти в затишному місці й випити чащечку кави. Але й наші пенсіонери мають чудові можливості! У Терцентрі вони спілкуються, їздять на екскурсії. До речі, тільки останніми тижнями наші клієнти побували в музеї під відкритим небом у Пирогово, на базі відпочинку «Золотий фазан», у володарському «Саду сакури», в монастирі в Томашівці, що у Фастівському районі.

Ми взагалі плануємо багато заходів, але їх, на жаль, коригує коронавірус. Так, 30 вересня виповнився рік, як у новому приміщенні запрацювала наша філія на вул. Василя Стуса, 34. Зауважу, що з'явилася вона за цією адресою зовсім невипадково: поруч, на Славіна, 10, протягом багатьох років був «прописаний» наш Центр. І для великої кількості клієнтів той район став ніби другим рідним. Тож завдяки по-справжньому чуйному ставленню до земляків старшого віку керівників Білої Церкви, насамперед міського голови Геннадія Дикого та його заступниці Інни Новогребельської, поруч з'явилось сучасне, гідне поважних людей приміщення. І з того дня відкрилися широкі можливості для проведення дозвілля пенсіонерів, які проживають на території від Гайка до Вокзальної».

Тож із такої нагоди у Центрі хотіли провести концерт. До речі, за участю єдиного в Україні ансамблю барабанщиць, вік яких 60+! Поки що в його складі 10 учасниць, але, кажу, доведеться розширюватися. Пані Ірина розповіла і про чудовий танцювальний колектив, що освоїв уже 3 танці і своїм емоційним бугі-вугі встиг підкорити сотні сердець глядачів завдяки фейсбуку! До речі, костюми для всіх своїх колективів тут пошили власноруч. Зараз працюють над костюмами для хору «Берегиня», а наступні на черзі учасниці ансамблю «Смерічка».

До нашої розмови приєдналися ще дві чарівні молоді жінки, доля яких тісно пов'язана з Територіальним центром. Правда, **Наталя Петренко** ще рік тому прийшла до установи, просто відгукнувшись на запрошення провести урочистий захід із відкриттям нового приміщення філії на Василя Стуса. Потім працювала там деякий час як організаторка дозвілля. А з березня минулого року вона з приємністю прийняла пропозицію очолити денне відділення Терцентру. Каже, що її припала до душі робота зі старшими людьми: більшість із них – відкриті, щирі, сердечні, вони зізнаються, що тут проживають свою другу молодість, активну, захопливу, радісну. І це зрозуміло, якщо згадати, які гуртки та заняття їм пропонують.

Пані Наталя розповідає, що клієнти із задоволенням вивчають італійську, німецьку, англійську мову (у центральному офісі на Шолом-Алейхема – ще й українську та польську). Діють багато гуртків, пов'язаних із рукоділлям. У спортивних залах проводять оздоровчу фізкультуру, займаються йогою, скандинавською ходою, грою в шахи,

вправами на тренажерах. Клієнти полюбляють і ароматерапію, і фіточай та кисневі коктейлі. У відділенні є й бібліотечні куточки, де можна обмінятися книжками. Тут працює психолог, а в іншому Університеті третього віку навіть є психологічний факультет. А танцювальний гурток «Вінтаж», посміхається Наталя, став настільки популярний, що кількість охочих до нього потрапити постійно зростає. І в філіалі, і в офісі на Шолом-Алейхема діють талановиті співочі колективи.

Тільки денне відділення на Стуса (тел. 34-12-40) відвідують близько 400 клієнтів, загалом постійно приходять до Центру понад 900 білоцерківців.

Тетяна Гриб, мила багаторічна завідувачка відділення організації надання адресної натуральної допомоги, розповіла про плюси роботи своего напрямку:

– На Василя Стуса у нас працюють перукарка Людмила Степанівна, яку в місті знають і люблять (чи не найпопулярніша серед клієнтів послуга, її соціальна вартість – 19 гривень 20 копійок, для деяких категорій вона безплатна), а також майстрина з манікюру та фарбування брів. Адже в будь-якому віці жінка хоче мати привабливий вигляд. Щовіторка в першій половині дня приймає швачка, а щосереди – взуттєвик, також чудовий майстер.

Діє і важливий пункт прокату засобів реабілітації (ходунки, милиці, інвалідні візочки тощо) та видачі гуманітарної допомоги (одягу, взуття, постільної білизни).

Звісно, ми не зможемо сьогодні повністю розповісти про той обсяг допомоги, яку люди срібно-золотого, прекрасного осіннього віку мають можливість отримати, відчути в стінах Територіального центру за поки що двома білоцерківськими адресами. Але принаймні нам уже стало тепліше на душі. Хтозна, в чому тут таємниця. Може, побачилося, що майбутнє не таке вже й сумно-невідоме, якщо поряд із тобою живуть і працюють, наповнюючи сенсом буття інших, такі люди?..

Валентина ХРАБУСТ

Бібліотека-філія №9
сімейного читання, що на
бульварі Олександровському, — одна із найстарі-
ших у місті. Вона пересе-
лилася сюди з вулиці
Богдана Хмельницького,
де виконувала роль
центральної дитячої
бібліотеки до 1984 року.

Відтоді вона не втратила
жодного зі своїх читачів. Їх
приваблює можливість ви-
брать особливу книгу для
душі чи серед величезного
різноманіття друкованих дже-
рел знайти історичну довід-
ку про нашу Білоцерківщину.
Тут можна дізнатися про літе-
ратурні новинки, побувати на
їхній презентації, зустрітися
з авторами, отримати квалі-
фіковану пораду стосовно на-
писання реферату, курсової роботи тощо. Світлана Могорит проконсультує вас із будь-якого питання щодо ро-
боти на комп'ютері, дасть відповідь на будь-який запит.
Вона веде блог «БібліоВсесвіт», наповнює сторінку «Біло-
церківська бібліотека сімейного читання» у фейсбуці, ство-
рює буктрейлери до книг різної тематики. Жанну Хар-
ченко люблять найменші читачі, коли вона заволодає
їхньою увагою в образі Синьої Киці чи неперевершеної
літературної героїні Джеремі С特朗га — мадам Гармідер.
Крім того, Жанна Миколаївна висвітлює бібліотечне жит-
тя в інстаграмі. Галина Чередник, Ірина Люшинська,
Тетяна Куценко — книжкові всезнайки із дитячого та до-
рослого абонемента. Вони запропонують книги дітям не
лише зі шкільної програми, а й на будь-які тему і смак.
До того ж, читачам різного віку й уподобань. Зоя Чут-
ковська і Юля Харченко, знавці бібліографічного обслу-
говування, ведуть каталоги та картотеки, працюють із
періодичними виданнями, обслуговують читачів у читаль-
них залах бібліотеки.

Багато років пропрацювала у книгохріні Тетяна Су-
лейманова — і на посаді завідувачки, і бібліографом.
Останнім часом Тетяна Іванівна займалася організацією
роботи клубу «Сузір'я» Академії пенсіонерів, гуртка «Кре-
ативне рукоділля». Вже цієї осені ветеран праці Т.І. Су-
лейманова пішла на заслужений відпочинок, проте на
громадських засадах залишилася працювати керівником
цих об'єднань.

Місце зустрічі змінювати не потрібно

Тридцять дев'ять років плідної праці у бібліотеці за-
племіча її завідувачки Катерини Волинець. Багато зу-
силь доклада Катерина Василівна для створення творчої
аури бібліотеки, креативності в роботі колег, доукомп-
лектування книжкових фондів, налагодження партнерських
зв'язків з ліцеєм «Білоцерківський колегіум», СПМШ № 16 ім. М. Кириленка, БЗШ № 6, БЗШ № 7 ім. Г. Воро-
бійова, ДНЗ № 19 «Кобзарик», школою мистецтв № 1, ЦПО «Соняшник», національними товариствами, благо-
дійними фондами міста, Білоцерківським багатопрофіль-
ним навчально-реабілітаційним центром, військовим шпита-
лем і 72-ю ОМБр імені Чорних Запорожців. При бібліо-
текі працюють клуб для читачів-дітей «Первоцвіт» та етно-
педагогічна студія «Де живуть Котигорошки». Доброю тра-
дицією стало те, що дитячі шедеври бібліотекарі передають військовим у зону ООС та у шпиталь, де лікуються
поранені.

Коли близче читачі знайомляться з роботою бібліотеки, розуміють, що сучасні методи її роботи протирі-
чати заскорузлим уявленням і стереотипам про діяльність
цього закладу. Хочете переконатися в цьому? Завітайте
до бібліотеки, і я впевнена, що ви також станете активи-
ними читачами, бо знайдете тут самовідданіх і вірних
друзів, толерантних і приемних у спілкуванні співрозмов-
ників, розумних і ввічливих посередників між вами і світом
мудрості, освіченості і добра.

Тетяна БІЛА

Золота клітка, або Жіноче щастя

З Оксаною Катя дружила з малечко. Жили по сусід-
ству на одній вулиці. Разом ліпили пасочки в піску,
наздоганяли барвистих метеликів, бавили ляльок, діли-
лися маминими бутербродами. А далі — школа. Немов
тільки вчора вперше для обох наївних дівчаток лунав ве-
ресневий дзвінок... Одна партя на двох... Перша вчитель-
ка... Перші удачі та негаради, знову ж таки поділені
навпіл. Однокласники часом дивувалися і заздрили їхній
дружбі. Бо ж такі вони різні. Невисока повненька Оксана —
спокійна, мовчазна і розсудлива, завжди готова допо-
могти. А Катя — гордовита, струнка, довгонога красуня, з
хитрими бісиками в карих очах. Вони були й справді різни-
ми не лише зовні. Але дружили попри все. Оксані краще
давалися гуманітарні, Каті — точні науки. Скромна Оксан-
ка у свої 16 — досі нецілова, пів життя проживала у
книжках, у той час, як Катя змінювала парубків, наче шкар-
петки. Так-так, саме, як шкарпетки. Майже щодня новий
безвусий кавалер супроводжував її після уроків додому,
а ввечері біля ставка Катя вже обіймала іншого.

— Дивись, дограєшся, — застерігала подругу Оксана, —
як упіймають вони тебе всі разом, то розірвуть на шматки!

— Та що ти, Ксюха, кажеш таке, — лише дзвінко смія-
лася на те Катерина. — Життя — одне, і юність — теж, тому
треба гуляти на всю котушку!

Не зогледілися, як прозвучав останній дзвінок. А
згодом — випускний, і хто куди. Дівчата виришли, що
неодмінно вступатимуть до медичного університету.
Разом. Адже ще з дитинства мріяли, що в цьому часто
жорстокому світі вони обов'язково будуть щасливими.
Напевне, недарма мовлять, що найцінніше — здоров'я.
Тож хіба є більше щастя, аніж усвідомлення того, що ти
допомагатимеш людям його зберегти чи, бодай, покра-
щити?

— А ще у лікарів високі зарплати, — розмірковувала
колись ще чотирнадцятирічна Катя. — Можна все-все ку-
пити і бути щасливою... Я хочу круту машину, розкішний
будинок, об'їхати весь світ і багато-багато грошей на
все інше... Оксанко, ти ж так само хочеш?

— Мгу... Я теж хочу бути щасливою, — коротко відпо-
віла неговірка дівчинка.

...День за днем спливали місяці, за ними — тижні. У
вирі веселого бурхливого студентського життя дівчата не
помітили, як промайнули сім років навчання, і вже на по-
різ університету — молоді терапевти.

Катя відразу після універу вискочила заміж за інжене-
ра, іноземця-турка Аслана, який забрав молоду дружину

до Стамбула.
Спочатку Катя частенько зв'язувалася з Оксаною по скай-
пу — відвірто хизувалася
ка з ковим
райским
життям за
кордоном. А

похвалилася було чим: Аслан, хоча й удічі старший за
Катерину, працював провідним інженером на автозаводі
«Toyota», мав розкішний пентхаус на самісінському узбе-
режжі Мармурового моря, три автівки, прислуగу в будин-
ку та кругленьку суму «зелених» в одному з банків. І по-
над усе мріяв про спадкоємця — сина. От тільки Катя за
10 років сімейного життя досі не реалізувала себе як маті.
Далося взнаки безглузді і легковажне студентське ми-
нule: бо ж саме тоді, в неповні 19, вона змушенна була
зробити аборт від «чергового кохання» — однокурсника
Андрія, котрий, дізnavшися про «цікавий стан» дівчини,
миттєво порвав із нею всі звязки...

«Де ж я прогавила в своєму житті?», — наразі нерідко
подумки дивувалася Катя. Все ж наче йшло за її нехит-
рим планом — закінчила престижний столичний виш, удали-
вшикошила заміж, бо ж — надійне плече, затишна оселя,
грошей вдосталь... Так, коштів щедрий чоловік не шко-
дував для неї. Катя охоче і з легкістю розкидалася ними.
Ще не встигала подумати про черговий предмет розкоші —
новий перстень з діамантами, відпочинок на островах
чи найдорожчий автомобіль — як усе та закоханий Аслан
клав до її красивих ніг. Та чомусь щастя, щінчого щастя,
не відчувала. Десять років, як виїхала з України, жодного
разу не навідала стареньких батьків, зірка телефонувала
їм та потайки від чоловіка надсилала гроши, аби доко-
ри совісті не мучили. Ревнивий Аслан майже нікуди не
відпускав дружину. Лише з рідка, коли того потребував
діловий етикет, брав її з собою на офіційні вечірки.

— Запам'ятай, — розставив акценти ще тоді, як привіз
її до власного дому, — відтепер ти — моя, увесь світ пок-
ладу тобі до ніг, але ти будеш завжди вдома, маєш бути
вірною дружиною і матір'ю наших дітей.

Тоді щаслива Катя тільки всміхалася та кивала йому
на знак згоди.

Печерські святі

18 жовтня —
Преподобного Дем'яна щілителя

В час ігуменства препо-
добного Феодосія Пе-
черського в монастирі пе-
ребував блаженний Дем'-
ян. Він ревно наслідував
усілякі чесноти свого на-
ставника. Про це свідчило
багато людей. Дем'ян був
покірливим, тихим, багато
читав святих книг, безус-
танно молився і постив.
Господь бачив його ста-
рання і зіслав йому дар,
який мали і його тезоіме-
нинники (святі Косма і Дем'ян), — лікувати, зцілювати.

Отож, як зазвичай, тягнулися до монастиря всі, хто
сам страждав на різні хвороби або мав хворих дітей. Їх
ігумен посылав до блаженого Дем'яна, і той чесно та
пристрасно молився над усіма, вважаючи себе при цьо-
му недостойним дару зцілення. Натомість Господь йому
щоразу щедро примножував цей дар.

Немало літ він так трудився, і врешті наблизилася
кончина його земного життя. Блаженний Дем'ян ще з
більшою ревністю став молитися і благати Господа, аби
його душа удастоїлася бути спільником слави святих
Його. Наслідуючи у всьому Феодосія, він просив Госпо-
да, аби бути поруч зі своїм наставником. На той час ігу-
мен був живий, але Дем'ян не сумнівався ніскільки у його
святості і в тому, що душа його буде серед святих. Отак
молячись, у сльозах і покорі, Дем'ян якось побачив виді-
ння: біля нього враз став нібито ангел в образі препо-
добного ігумена Феодосія, нахилився, поцілував, запев-
нив, що він буде там, де просить, і раптово зник.

Зібрали всю братію. І Дем'ян у великому духовному
піднесенні попрощається з ними. Він легко віддав у руки
Богові свою душу.

Чесне тіло Печерського юродивого й цілителя Дем'яна
поховали в печері зі співами й великою честю.

Підготував Микола ОТИЧЕНКО

Проте молоді роки збігали, а народити вона досі не
могла. Пустою квіткою відчуvalа себе. Подругу шум-
ному Стамбулі також не мала — Аслан був проти. Відтак тільки
спілкування через інтернет з Оксаною та пляшка дорогої
віскі почали скрашували самоту 35-літньої жінки...

А одного вечора, коли Аслан повернуся додому на-
підпітку та зі стійким ароматом дорогих жіночих парфумів,
не стрималася і виказала тому все... Після чого... два
місяці провела в лікарні зі струсом мозку та двома пола-
маними ребрами... І майже щодня «коханий» чоловік сто-
яв перед Катею на колінах, молив про прощення, запев-
няючи, як палко любить її. Відтоді ситуація із побиттям
повторювалася ще не раз. Молода жінка почувалася пташ-
кою із перебитими крильми у золотій клітці...

Дещо інакше складалося життя в Оксані. Після вуzu
вона почала працювати в рідному селі терапевтом у
місцевій лікарні. Невдовзі віднайшлася її доля — односе-
лець Віталій, вчитель фізкультури у школі. Відгуляли скром-
нє весілля. А згодом у закоханих молодят народився пер-
вісток — Артурчик. Через кілька років сизокрилі лелека
приніс у щасливу оселю ще й дівчинку Настю.

Великих статків не мали. Та особливо й не прагну-
ли до них. Чомусь Оксана ще з юності чітко усві-
домила: гроші дають певну свободу, але не гарантують
щастя. Справжнє щастя часом треба відвоювати, ви-
страждати, заслужити, але точно не купити ні за які гроші.

Не все вдавалося відразу. Проте жили дружко. Спер-
шу молода сім'я на власні заощадження придбала скромну
хатину. Пізніше Віталій купив «підношену» «Ладу», аби було
чим до центру діток возити на гуртки, а хокану полу-
вину — на закупи. Особливими для сім'ї були вихідні,
бо ж саме тоді найгучніше вирували в повітрі дитячий сміх
та щебет, наповнюючи радісною атмосферою всю хату.
А ввечері, за доброю традицією, усім сімейством ви-
рушили до Оксаниніх батьків. Бабця Тамара з дідом Юріо-
ві тішилися онуками. На столі щоразу, як на свяty — аро-
матні котлети, мариновані грибочки, картопелька в ко-
жушку — щойно з печі, пиріжки з вишнями, вареники з
полуницєю... Дідуся пів чарчини сливової наливи хлоп-
нула, бо зависокий тиск у обох, — зовсім трішки лікар
дозволяє... І так затишно, добре всім...

Вкладалися спати. Дітлашня прожогом до бабці на пе-
рину, бо ж у її теплих обіймах усі казочки — найсолідні.
А молоде подружжя — на сіно, що на гориці. В ніжних
обіймах коханого Оксана швидко провалилася в сон. Від
п'янкого а